

Սայաթ Նովա

Դուն Էն գլխեն իմաստուն իս

Էսպես Արութինի ասած,

Դուն Է՛ն գլխեն իմաստուն իս, խիլքդ հիմարին բաբ մի՛ անի,
Էրագումը տեսածի հիդ միզի մե հեսաբ մի՛ անի,
Յիս խոս Էն գլխեն Էրած իմ, նուրմեկանց քաբաբ մի՛ անի,
Թե վար, գիդիմ, բեգարիլ իս, ուրիշին սաբաբ մի՛ անի:

Չը կա քիզ պես հուքմի-հեքիմ, դուն Բոստումի Չալ, թաքա՛վուր,
Ասկըդ ասկերումը գոված՝ համ դո՛ւն իս գոզալ, թաքա՛վուր,
Թե Էսանց Էլ սուչ ունենամ՝ գլուխս արա՛ տալ, թաքա՛վուր,
Մըտիկ արա քու ստիղծողին՝ նահախ տիղ դագաբ մի՛ անի:

Յարալուն հեքիմ Էնդուր գուզե՛ դիղ տալու Է, ցավ տալու չԷ,
Քանի գուզե արբաբ ըլի՝ դուրը աղին դավ տալու չԷ,
Դուն քու սիրտը իստակ պահե, յադի խոսկը ավտալու չԷ,
Ասծու սերը կանչողի պես դըռնեմեդ ջուղաբ մի՛ անի:

Ամեն մարթ չի՛ կանա խըմի՝ իմ ջուրը ուրիշ ջըրեն Է՛,
Ամեն մարթ չի՛ կանա կարթա՛ իմ գիրը ուրիշ գըրեն Է.
Բունիաթս ավագ չիմանաս՝ քարափ Է, քարուկըրեն Է,
Սելավի պես՝ առանց ցամքիլ, դուն շուտով խարաբ մի՛ անի:

Քանի գուզե քամին տանե՛ ծովեմեն ավագ չի՛ պակսի.

Թեգուց ըլիմ, թեգուց չըլիմ՝ մեջլիսներուն սագ չի՛ պակսի,
Թե կու պակսիմ, քիզ կու պակսիմ՝ աշխարիս մե մագ չի՛ պակսի,
Սայաթ–Նովու գերեզմանը Հինդ, Հաբաշ, Արաբ մի՛ անի: